

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010696
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215010696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného M. C. pre prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26. júna 2015 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

M. C., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom
C., O. XX,

je vinný, že

v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojej dcére O. C., nar. XX.XX.XXXX, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 7P 60/2009 prispievať sumou vo výške 40,00 €, túto si však úmyselne neplní a tak dlhuje za obdobie od apríla 2014 do januára 2015 do rúk matky Q. C. sumu vo výške najmenej 400,00 € a od 24.01.2015 doposiaľ dcére O. C. sumu vo výške najmenej 200,00 €, hoci bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 31/2014 zo dňa 25.03.2014, právoplatným dňa 18.04.2014,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,
t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaraďuje súd obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný M. C. je stíhaný tunajším súdom na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 22.05.2015 sp. zn. 4Pv 4/2015/8803 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojej dcére O. C., nar. XX.XX.XXXX, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 7P 60/2009 prispievať sumou vo výške 40,00 €, túto si však úmyselne neplní a tak dlhuje za obdobie od apríla 2014 do januára 2015 do rúk matky Q. C. sumu vo výške najmenej 400,00 € a od 24.01.2015 doposiaľ dcére O. C. sumu vo výške najmenej 160,00 €, hoci bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 31/2014 zo dňa 25.03.2014, právoplatným dňa 18.04.2014.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania a prečítaním listín.

Obžalovaný M. C. v prípravnom konaní priznal, že si neplní vyživovaciu povinnosť voči dcére O., vyjadril ľútosť nad svojim konaním a ochotu dlžné výživné vyplatiť. Z invalidného dôchodku mu zrážajú na dlh voči dopravnému podniku, k výplate mu zostane 120,00 € a príležitostne si vie mesačne privyrobiť 40,00 € až 50,00 €. Zo svojho príjmu prispieva exmanželke na bývanie sumou 100,00 € mesačne.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní síce vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne v rámci výpovede však potvrdil, že vyživovaciu povinnosť si neplní od apríla 2014 kvôli nedostatku finančných prostriedkov. Jeho invalidný dôchodok činí 149,00 € mesačne, po zrážkach mu z neho ostane 120,00 €. Žije v spoločnej domácnosti s bývalou manželkou M. C., ktorej prispieva na domácnosť 100,00 € mesačne. Je dlhodobo chorý, po dvoch operáciách, preto si vie mesačne privyrobiť na základe dohody o vykonaní práce len okolo 40,00 €. S dcérou O. sa nestretáva, nakoľko z jej strany o to nie je záujem. Návrh na zníženie výživného nepodal, nenapadlo ho to. Alkoholické nápoje požíva len príležitostne.

Poškodené O. C. a Q. C. sa na hlavné pojednávanie neustanovili, obžaloba i predvolanie im boli doručené riadne a včas, neúčast' písomne ospravedlnili, Q. C. z pracovných dôvodov, O. C. kvôli školským povinnostiam, zdravotným problémom a kvôli tomu, že stretnutie s obžalovaným po dlhých rokoch by pre ňu malo stresujúce následky. Obidve zotrvali na svojich výpovediach z prípravného konania. Zohľadniac vyjadrenia obžalovaného a prokurátorky súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti poškodených a so súhlasom prokurátorky a obžalovaného prečítal zápisnice o ich výsluchu z prípravného konania.

Poškodená Q. C. do zápisnice o výsluchu dňa 01.04.2015 uviedla, že dcéra O. a dvaja plnoletí synovia pochádzajú z manželstva s obžalovaným, ktoré bolo ukončené rozvodom v roku 2004, dcéra bola zverená do jej výchovy. Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 7P 60/2009 zvýšil obžalovanému výživné na O. na sumu 40,00 € mesačne, ktoré je povinný prispievať vždy do 25. dňa v mesiaci vopred. Obžalovaný si neplní pravidelne vyživovaciu povinnosť, preto aj v minulosti podala na neho viacero trestných oznámení, pričom naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu v Humennom odsúdený za neplnenie vyživovacej povinnosti v roku 2004. Napriek uvedenému si ďalej neplní svoju vyživovaciu povinnosť, dcére neposiela žiadne darčeky, nie je s ňou v kontakte. V roku 2013 požiadala exekútorský úrad B.. B. I. v Humennom o vymáhanie bežného výživného, doposiaľ sa exekúcia nevykonáva. Na základe žiadosti z roku 2014 jej Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom vypláca náhradné výživné vo výške 40,00 € mesačne od 01.11.2013. Dcéra O. je študentkou 3. ročníka Strednej odbornej školy v Humennom. Ona od roku 2012 pracuje na polovičný úväzok ako predavačka v lahôdkach s čistým mesačným zárobkom 170,00 € až 180,00 €, plus poberá polovičný invalidný dôchodok vo výške 140,50 €, prídavky na O. vo výške 23,60 € mesačne a spomenuté náhradné výživné 40,00 € mesačne. S dcérou O., dospelým synom a priateľom bývajú v prenajatom dvojizbovom byte. Syn i priateľ riadne pracujú, preto dcéra O. netrpí núdzou.

Poškodená O. C. do zápisnice o výsluchu dňa 01.04.2015 uviedla, že v januári 2015 nadobudla plnoletosť, avšak otec, teda obžalovaný, jej od tej doby neprispel na výživu sumou 40,00 € mesačne,

ako je k tomu zaviazaný. Neposkytol jej ani žiadne iné plnenie formou oblečenia, stravy a podobne, otec sa o ňu nezaujíma. Navštevuje 3. ročník Strednej odbornej školy v Humennom, žijú v domácnosti spolu s priateľom jej matky a núdzou doposiaľ nikdy netrpela. K otázke plnenia vyživovacej povinnosti za obdobie predchádzajúce januáru 2015 sa vyjadriť nevedela.

Súd nepovažoval za potrebný osobný výsluch ďalších svedkov na hlavnom pojednávaní, preto so súhlasom obžalovaného a prokurátorky taktiež len prečítal zápisnice o ich výsluchu z prípravného konania.

M. M. C., odborná referentka Odboru sociálnych vecí, Oddelenia pomoci v hmotnej núdzi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom vypovedala, že Q. C. požiadala o vyplácanie náhradného výživného za M. C. z dôvodu neplnenia si jeho vyživovacej povinnosti. Na základe žiadosti jej bola priznaná výplata náhradného výživného na dieťa O. C. v sume 40,00 € s účinnosťou od 01.11.2013. Následne bola Q. C. dňa 13.08.2014 zaslaná výzva na doloženie výšky príjmu zo závislej činnosti z dôvodu prehodnotenia nároku na náhradné výživné. Menovaná na výzvu nereagovala, preto rozhodnutím zo dňa 10.09.2014 bolo vyplácanie náhradného výživného zastavené. Dňa 30.09.2014 si Q. C. opäť podala žiadosť na vyplácanie náhradného výživného. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom zo dňa 09.10.2014 jej bolo opätovne priznané vyplácanie náhradného výživného na dcéru O. v sume 40,00 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2014. V prípade, ak by M. C. zaplatil celé dlžné výživné na dcéru O., oprávnená osoba má povinnosť túto skutočnosť úradu oznámiť a do troch mesiacov by bolo rozhodnuté o zániku nároku na náhradné výživné, bol by vyčíslený preplatok a oprávnená by bola povinná vyplatené peniaze titulom náhradného výživného vrátiť. N. B. I. úradu potvrdil, že v období od 23.09.2014 do 25.03.2015 sa mu nepodarilo vymôcť žiadnu sumu dlžného výživného od povinného M. C..

A. M. C. bola prvou manželkou obžalovaného, do zápisnice o výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že po druhom rozvode vzala obžalovaného do svojho rodinného domu v Košiciach na O. ulici, avšak 26.01.2015 ho odhlásila z trvalého pobytu z rodinných dôvodov. Bývajú síce v jednom rodinnom dome, nevychádzajú však dobre, každý sa stravuje samostatne. Na domácnosť neprispieval pravidelne, avšak od januára 2015 jej k rukám dáva 100,00 € mesačne. Nepovedal jej, že mu trvá vyživovacia povinnosť, ktorú si neplní, inak by mu bola s tým pomohla, tak ako aj v minulosti. Ona je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a príspevku na bývanie, spolu 117,00 € mesačne, finančne jej však pomáha syn, ktorý býva v tom istom dome so samostatným vchodom.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny:

Rodný list O. C., nar. XX.XX.XXXX, z ktorého je zrejmé, že jej rodičmi sú M. C. a Q. C..

Potvrdenie o návšteve Strednej odbornej školy na ul. M. XXXX/XX v I., podľa ktorého v školskom roku 2014/2015 je žiačkou 3. ročníka.

Rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 7P 60/2009 zo dňa 11.11.2010, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C 89/2004 zo dňa 15.07.2004 v časti výživného na maloletú O. C. tak, že výživné bolo zo sumy 800,- Sk zvýšené na sumu 40,00 € mesačne od 28.09.2009 pre jej otca M. C.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2011.

Správa Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 11.02.2015 svedčí o evidencii M. C. ako poberateľa invalidného dôchodku od 09.09.2010 vo výške 149,50 € mesačne, z ktorého nie sú vykonávané žiadne exekučné zrážky. Menovaný bol uznaný za invalidného od 09.09.2010, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 45%. Deklarované je verifikované aj rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 18.10.2010 o priznaní invalidného dôchodku a potvrdeniami o vyplatení dôchodkovej dávky od roku 2013.

Potvrdenie zamestnávateľa T. M. O., V. 4, C. zo dňa 21.04.2015 o tom, že obžalovaný M. C. pracuje v jeho firme na základe dohody o pracovnej činnosti od 07.01.2015, je podložené aj potvrdeniami zamestnávateľa o odmene, podľa ktorých bola obžalovanému za mesiace január až marec 2015 vyplatená mzda vo výške od 39,60 € do 48,40 €.

Mzdový list zamestnávateľa T. M. O. za rok 2014 preukazuje, že obžalovaný už od 17.04.2013 nepretržite na základe dohody o vykonaní práce vykonával pracovnú činnosť za odmenu ako je vyššie uvedené.

Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 29.01.2015 a 27.01.2015 svedčia o tom, že obžalovaný nebol od roku 2013 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie (posledná evidencia od 11.03. do 15.09.2008), za uvedené obdobie nepoberal pomoc v hmotnej núdzi, rodičovský príspevok ani iné sociálne dávky.

Obsah výpovede svedkyne M. M. C. je podložený rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné o priznaní nároku na náhradné výživné vo výške 40,00 € mesačne na dieťa O. C., zániku nároku, žiadosťami Q. C. o náhradné výživné, výpočtovými listami náhradného výživného a potvrdeniami o jeho poberaní v roku 2014 a 2015.

Na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 08.11.2013 podaného za maloletú O. C. Q. C. sa na exekútorskom úrade súdneho exekútora B. B. I. vedie voči obžalovanému exekučné konanie na vymoženie vymaňaného výživného vo výške 730,00 € a bežného výživného vo výške 40,00 € mesačne. Z potvrdení exekútora zo dňa 10.02.2014, 22.09.2014 a 25.03.2015 vyplýva, že v období od 08.11.2013 sa nepodarilo vymôcť žiadne výživné.

Voči obžalovanému sú vedené aj ďalšie štyri exekučné konania predmetom ktorých je vymoženie náhradného výživného, konania sú vedené na exekútorskom úrade súdneho exekútora B. M. O. so sídlom exekútorského úradu v Humennom, ako to vyplýva zo správy tohto exekútora.

Ďalšími listinami je preukázané, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností ani ako vlastník, resp. držiteľ motorového vozidla.

Obžalovaný má vedený účet v Poštovej banke, na ktorom má v období od 01.08.2014 do 31.03.2015 len veľmi nízke konečné zostatky, ako to vyplýva z výpisov z účtu.

O osobe obžalovaného svedčí správa o povesti vypracovaná Mestskou časťou Košice - K. dňa 20.04.2015, podľa ktorej nebol prerokovaný v komisii verejného poriadku a zo strany susedov sa nevyskytli žiadne sťažnosti.

V Ústrednej evidencii priestupkov SR obžalovaný nemá žiaden záznam.

V registri trestov má však evidované tri odsúdenia, v prvých dvoch prípadoch sa na neho síce hľadí akoby nebol odsúdený, napriek tomu súd poukazuje na druhý záznam, ktorý svedčí o tom, že pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona mu Okresný súd Košice II trestným rozkazom zo dňa 29.10.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.11.2007 vymeral podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov (uplynula 29.05.2009). Podľa tretieho záznamu bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 25.03.2014 sp. zn. 3T 31/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2014, uznaný za vinného zo spáchania prečinu podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov (do 18.07.2015).

O ostatnom zázname v odpise v registra trestov svedčí aj citovaný trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 31/2014, tvoriaci súčasť spisového materiálu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vyššie popísanými dôkazmi s cieľom zistiť skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. V súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom a dospel k záveru, ktorý je vyjadrený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Je nepochybné, že O. C., nar. XX.XX.XXXX pochádza z rodičov Q. C. a M. C., ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C 89/2004 zo dňa 15.07.2004, v tom čase maloletá O. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi, teda obžalovanému bolo uložené prispievať na jej výživu sumou 800,- Sk mesačne. Výška výživného bola upravená v zmysle jeho

zvýšenia rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7P/60/2009 zo dňa 11.11.2010 na sumu 40,00 € mesačne, ktoré je obžalovaný povinný prispievať vždy do 25. dňa v mesiaci počínajúc dňom 28.09.2009. V období neplnoletosti O. bol obžalovaný povinný výživné platiť k rukám jej matky Q. C., od 24.01.2015 je povinný vyživovaciu povinnosť plniť k rukám O. C.. O. C. síce dovŕšila uvedeným dňom plnoletosť, vyživovacia povinnosť obžalovaného voči nej však trvá, nakoľko sa pripravuje na povolenie štúdiom na Strednej odbornej škole v Humennom, kde v školskom roku 2014/2015 je žiačkou 3. ročníka. Z výpovedí obžalovaného ako poškodených vyplýva, že vyživovaciu povinnosť si obžalovaný neplní v období od apríla 2014 doposiaľ aj napriek tomu, že v minulosti bol za prečin zanedbania povinnej výživy dvakrát odsúdený k podmienenému trestu, kde v jednom prípade sa síce na neho hľadí akoby nebol odsúdený, avšak v ostatnom prípade mu Okresný súd Humenné trestným rozkazom zo dňa 25.03.2014 sp. zn. 3T 31/2014 uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého podmienenčne odložil na skúšobnú v trvaní 15 mesiacov (od 18.4.2014 do 18.7.2015). Obžalovaný sa bráni tým, že vyživovaciu povinnosť zanedbáva kvôli zlej finančnej situácii, jeho príjmy mu na to nepostačujú, na domácnosť prispieva 100,00 € mesačne, exekučne spláca dlh voči dopravnému podniku a pre zdravotné problémy nie je schopný zarábať si viac ako 40,00 € mesačne. Tvrdenia obžalovaného ohľadom výšky príjmov sú verifikované vyššie popísanými listinami (správy, potvrdenia, mzdový list, výpoveď svedkyne). Dlhé výživné ako aj bežné výživné sa poškodená Q. C. snažila vymôcť v exekučnom konaní, bezúspešne. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné jej však priznal nárok na výplatu náhradného výživného, pričom úrad je takisto neúspešný v exekučnom konaní voči obžalovanému čo do vymoženého pohľadávky titulom plnenia náhradného výživného. Obžalovaný si je vedomý svojej povinnosti, zanedbáva ju a neobstoja jeho obhajobné tvrdenia už aj vzhľadom na výpoveď M. C., jeho prvej manželky u ktorej býva, nakoľko tejto do konca roka 2014 neprispieval pravidelne na domácnosť sumou 100,00 € mesačne tak, ako to on tvrdil, nepovedal jej o tom, že vyživovacia povinnosť voči O. mu trvá, ak by mala takúto vedomosť, sama by mu vypomohla tak, ako sa to stalo aj v minulosti a navyše obžalovaný doposiaľ nepožiadala o zníženie výživného, nevedel odôvodniť prečo tak neurobil.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný svojim konaním, resp. nekonaním naplnil všetky stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, po strane subjektívnej konal minimálne formou nepriameho úmyslu a po stránke objektívnej tým, že viac ako tri mesiace v období dvoch rokov neplnil povinnosť vyživovať dcéru O. a to aj napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch bol za zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 právoplatne odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody.

V otázke ukladania trestu sa súd riadil základnými zásadami pre ukládanie sankcií upravenými v § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona a pre obžalovaného zvolil taký trest, ktorý jednak zabezpečí ochranu spoločnosti a zároveň vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život. Pri určovaní druhu trestu, jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti súd na strane obžalovaného nezistil. Súd vychádzal pritom z trestnej sadzby, ktorú Trestný zákon ustanovuje pre prečin podľa § 207 ods. 3 čo je 1 rok až 5 rokov a nakoľko obžalovanému ako recidivistovi, ktorý navyše sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uložil nepodmienený trest odňatia slobody, vymeral mu ho na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda 12 mesiacov. Obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.